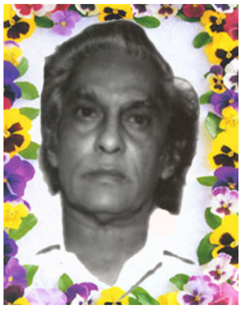

అడుగో అతడే హంతకుడు

- కొమ్మూరి సాంబశివరావు

(గత సంచిక తరువాయి)

"రాజూ! అతని విషయం నువ్వు ఆరా తియ్యి. నేను జయంతి ఇక్కణ్ణించి ఎక్కడికి వెళ్ళిందో కనుక్కోవడానికి ప్రయత్నిస్తాను" అని వెళ్ళిపోయాడు యుగంధర్.

పోలీసు అధికారుల సహాయం లేనిదే అందరు టాక్సీ డ్రైవర్లనీ అడిగి తెలుసుకోవడం చాలా కష్టం. సాధ్యమైన పనికాదు. అందుకని యుగంధర్ తిన్నగా పోలీసు హెడ్‌క్వార్టర్స్‌కి వెళ్ళి ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావుని కలుసుకున్నాడు.

"జూలై 15వ తేదీ హోటల్ లగ్జరీనించి జయంతి టాక్సీలో బయలుదేరింది సామానులతో సహా. ఎక్కడికి వెళ్ళిందో తెలుసుకోవాలి."

"అట్టే కష్టమైన పని కాదనుకుంటాను. ఎన్ని గంటపుడు టాక్సీ ఎక్కిందో తెలుసా?"

"పొద్దున్న ఆరుగంటలకి."

"అది తెలిస్తే యింకేం? డ్రైవర్ లాగ్ బుక్కులో ఉంటుంది ఎక్కడికి వెళ్ళినదీ. ఇన్‌స్ట్రక్షన్ ఇస్తాను" అని టెలిఫోన్ తీసి, యింకొక పోలీసు ఉద్యోగితో మాట్లాడి "అరగంటో, గంటో, రెండు గంటలో పట్టవచ్చు అంతే" అన్నాడు స్వరాజ్యరావు.

"థాంక్స్" అని ఫుల్‌సూటులో వున్న మనిషికూడా ఆ రాత్రి మూడుగంటల ప్రాంతాల్లో హోటల్ లగ్జరీకి చేరుకున్నాడనీ, బహుశా అతను ఒక కాటేజీ తీసుకునుండాలనీ యుగంధర్ ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి చెప్పాడు.

"విచిత్రంగా ఉంది. ఫుల్‌సూటులో వున్న మనిషి డాక్టర్ శ్రీనివాస్ కారు ఆక్సిడెంట్ అయిన చోటినుంచి బయలుదేరాడు. డాక్టర్ శ్రీనివాస్ హత్య చేయబడి వుంటే యితనే హంతకుడు అని అనుకోవాలి. ఇతనికీ, జయంతికి సంబంధం ఏమిటో?"

"సంబంధం ఉన్నదని మనకి తెలియదు. జయంతి మెయిన్ బిల్డింగ్‌లో ఉన్నది. ఇతను కాటేజీలో ఉన్నాడు. మర్నాడు పొద్దున్నే జయంతి హోటల్‌నించి వెళ్ళిపోయింది. ఈ ఫుల్‌సూటు అతను హోటల్ లగ్జరీలో జయంతిని కలుసుకున్నాడో లేదో" అన్నాడు యుగంధర్.

"అంటే ఒకేరోజు జయంతీ, ఆ ఫుల్‌సూటు మనిషి హోటలు లగ్జరీలో గదులు తీసుకోవడం కేవలం కాకతాళీయంగా జరిగిందంటారా?" ఇన్‌స్పెక్టర్ అడిగాడు.

యుగంధర్ తల విదిలించాడు. "జయంతి జూలై 14 వ తేదీ సాయంకాలం హోటల్లో గది రిజర్వ్ చేసుకున్నది. అతను ఎప్పుడు కాటేజీ రిజర్వు చేసుకున్నాడో మనకి తెలియదు. జయంతి ఫలానా హోటల్లో గది రిజర్వ్ చేసుకున్నదని తెలిసి అదే హోటల్లో అతనూ కాటేజీ తీసుకుని వుండవచ్చు."

"అయితే మెయిన్ బిల్డింగ్‌లో గది తీసుకోకుండా కాటేజీ ఎందుకు తీసుకుంటాడు?"

"మెయిన్ బిల్డింగ్‌లో గది ఖాళీ లేదు. రిజిష్టర్‌లో అది గమనించాను."

"అయితే యీ ఫుల్ సూటు మనిషి డాక్టర్ని హత్య చేసి తర్వాత జయంతిని హత్య చెయ్యడానికి అక్కడకి వెళ్ళాడన్నమాట"

"ఏమో? అతను హోటల్‌కి ఎందుకు వెళ్ళాడో తెలియడం కష్టం ఇప్పుడే అసలు జయంతి ఆ హోటల్లో గది ఎందుకు తీసుకున్నదో తెలిస్తే" అన్నాడు యుగంధర్.

"అన్నట్లు మీకు చెప్పడమే మర్చిపోయాను. డాక్టర్ శ్రీనివాస్ బాంక్‌లో నయాపైసా కూడా లేదు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"పదివేలు ఉన్నాయని అతని భార్య చెప్పిందే"

"అవును. ఉండాలి అనుకున్నది ఆ ఇల్లాలు. జూలై 14వ తేదీన డాక్టర్ శ్రీనివాస్ పదివేలూ తీసేసుకున్నాడు."

"ఆయనే వెళ్ళి తీసుకున్నాడా?"

"అవును. ఆయనే స్వయంగా వచ్చి తీసుకున్నాడని బాంక్ క్యాషియర్ చెప్పాడు."

యుగంధర్ ఆలోచిస్తున్నాడు.

"జయంతీ, ఫుల్ సూటులో వున్న మనిషీ కలిసి డాక్టర్ని హత్యచేసి, డబ్బు తీసుకుని పారిపోయి వుంటారా?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"జయంతి తండ్రి సంపన్నుడు. అదీకాక ఆమె కాలేజీలో చదువుకుంటున్న యువతి. పదివేల రూపాయలకోసం ఒక మనిషిని హత్య చెయ్యడానికి కుట్రపన్నుతుందని నాకు అనిపించడంలేదు. అసలు డాక్టరు బాంక్‌నించి పదివేల రూపాయలు ఎందుకు తీసుకున్నారు?" అన్నాడు యుగంధర్.

"పదివేల రూపాయల కోసం డాక్టర్ని హత్య చెయ్యడానికి జయంతి కుట్రపన్ని ఉండకపోవచ్చు. డాక్టరు మీద కసికొద్దీ అతన్ని హత్య చెయ్యడానికి పూనుకునుండాలి."

యుగంధర్ నవ్వాడు. "ఇప్పటివరకూ మనం సేకరించిన సాక్ష్యాలని బట్టి జయంతి డాక్టర్ని ప్రేమిస్తోందనే తేలింది కాని ద్వేషిస్తోందని తెలియలేదే"

"ఒకప్పుడు ప్రేమించింది నిజమే. పెళ్ళికాని పిల్ల డాక్టరు ఆకర్షణకి లోబడి తన శీలాన్ని అతనికి అర్పించింది. కొన్నాళ్ళకి డాక్టర్‌కి ఆమె మీద మోజుపోయింది. పదివేల రూపాయలు ఇచ్చి ఆమెని వొదుల్చుకోవడానికి ప్రయత్నించి ఉండాలి. అన్నాళ్ళు తనని అనుభవించి మోజు పోగానే వదిలి వేస్తున్నాడని జయంతికి కోపం వచ్చి ఉంటుంది. తను ఎంత బ్రతిమాలినా, ఎంత ఏడ్చినా ప్రయోజనం ఉండదని తెలిసుండాలి. తన జీవితం అలా నాశనం చేసినందుకు జయంతికి డాక్టరు మీద వున్న ప్రేమ అంతా ద్వేషంగా మారడంలో ఆశ్చర్యంలేదు. సామాన్యంగా ప్రేమించిన వాళ్ళే ఎక్కువగా ద్వేషిస్తారు ప్రేమ పోయిన తర్వాత."

"ఊఁ! చెప్పండి" అన్నాడు యుగంధర్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సిగిరెట్ వెలిగించాడు. "ఫుల్‌సూటులో వున్న మనిషి జయంతి స్నేహితుడు. డాక్టరుతో ఆమెకి పరిచయం కాకముందు ఆమె ప్రియుడు అయ్యుండవచ్చు. డాక్టర్ని పదివేలు తీసుకురమ్మని చెప్పివుంటుంది. ఆమె, డాక్టరూ కలిసి ఆలందూర్ రోడ్లోకి వెళ్ళివుండాలి."

యుగంధర్ నవ్వి "డాక్టరు హత్య చేయబడిన సమయంలో జయంతి హోటల్ లగ్జరీలో ఉన్నది" అన్నాడు.

"అయితే జయంతి డాక్టర్ని ఆలందూర్ రోడ్లో ఫలానా చోటికి వచ్చి అక్కడ కాచుకోమని చెప్పివుంటుంది. డాక్టరు అక్కడ కాచుకుని వుంటాడు. జయంతికి బదులు ఆ పాత ప్రియుడు ఫుల్‌సూటు మనిషి వెళ్ళి డాక్టర్ని చంపి ఆక్సిడెంటు జరిగినట్లు కారుని పల్లంలోకి తోసేసి, నిప్పు అంటించి పదివేలు తీసుకుని హోటలు లగ్జరీకి వెళ్ళి ఉండాలి."

"అయితే అతను హోటల్లో జయంతిని ఎందుకు కలుసుకోలేదు?"

"ఎవరికయినా అనుమానం కలిగి తనని వెంటాడి వున్నా అనుమానం జయంతి మీదికి పోకుండా ఉండేందుకు హోటలు లగ్జరీలో యిద్దరూ కలుసుకోలేదు. ఎక్కడో కలుసుకునుంటారు."

"డాక్టర్‌కి జయంతి మీద మోజుపోయి వుంటే ఆమె అర్ధరాత్రి ఫలానా చోట తనకోసం కాచుకోమని చెపితే డాక్టరు ఎందుకు వెళతాడు?" అడిగాడు యుగంధర్.

"పదివేల రూపాయలు తీసుకుని, తన దగ్గిర వున్న ఉత్తరాలు యిస్తానని జయంతి చెప్పివుంటుంది. తమ బాంధవ్యం తెగతెంపులు చేసుకోవడానికి వెళ్ళివుంటాడు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"తార్కింగా ఆలోచిస్తే ఒకటి రెండు లోపాలున్నాయి మీరు చెప్పినదాంట్లో, అయినా మీరు చెప్పినట్టు జరిగివుండవచ్చు" అని యుగంధర్ అంటుండగా సార్జంట్ శివం గదిలోకి వచ్చి "టాక్సీ నెంబరు ఎం.ఎస్.సి.9999, డ్రైవర్ పేరు అబ్రహాం. జూలై పదిహేనువ తేదీ పొద్దున్న హోటలు లగ్జరీనించి ఆరుగంటలకి సెంట్రలు రైల్వేస్టేషన్‌కి సవారి వెళ్ళానని చెప్పాడు. ఒక స్త్రీని తీసుకెళ్ళాడట" అన్నాడు.

"థాంక్స్" అని యుగంధర్ లేచాడు.

"రైలుస్టేషన్‌కి వెళుతున్నారా?"

"అవును. జూలై 14 వతేదీ బహుశా జయంతి రైలు తప్పివుండవచ్చు. మళ్ళీ సుబ్బరామయ్య యింటికి వెళ్ళడం యిష్టంలేక ఆమె హోటల్‌కి వెళ్ళివుండవచ్చు. అంతకన్నా ఏమీలేదేమో అందులో రహస్యం" అన్నాడు యుగంధర్.

12

జూలై 14వతేదీన కాటేజీలో బసచేసిన వాళ్ళ పేర్లు అన్నీ చదివాడు రాజు. ఎనిమిమంది దిగారు. ఆరుగురు తిన్నగా హోటల్‌కి వచ్చి కాటేజీలు తీసుకున్నారు. ఇద్దరు మాత్రం ముందుగా రిజర్వ్ చేసుకున్నారు. ఒక మనిషి జూలై 14వతేదీ మధ్యాహ్నం మూడుగంటలకి కాటేజీ రిజర్వ్ చేసుకున్నాడు. ఆ రెండు కాటేజీలకి సంబంధించిన రూం బాయిస్‌ని పిలిపించి రాజు ప్రశ్నించాడు.

"అవును సార్! మీరు చెప్పినటువంటి మనిషి కాటేజీ 28లో బస చేశారు" అన్నాడు ఒక రూం బాయ్.

"నీకెలా జ్ఞాపకం?" అడిగాడు రాజు.

"ఫుల్ సూటులో వున్న మనిషి సాయంకాలం ఆరుగంటలకి వచ్చి కాటేజీలో అరగంట ఉండి వెళ్ళిపోయారు సార్. సామానులు లేవు. నేనడిగాను. సాయంత్రం వస్తాయని చెప్పారు. మర్నాడు పొద్దున్న నేను డ్యూటీలోకి వచ్చేటప్పటికి ఆయన కాటేజీలో ఉన్నారు" అన్నాడు.

"ఎప్పుడు ఖాళీచేసి వెళ్ళాడు?" అడిగాడు రాజు.

"ఆవాళ పన్నెండు గంటలకి వెళ్ళిపోయారు సార్."

"సామానులు ఏమీ లేవా?"

"లేవు సార్."

"టాక్సీలో వెళ్ళాడా?"

"అవును సార్."

"టాక్సీ నెంబరు తెలుసా?"

"తెలియదు సార్. చిన్న టాక్సీ కాదు. పెద్ద టాక్సీ. మా హోటలు గేటు దగ్గర ఎప్పుడూ రెండు పెద్ద టాక్సీలు ఉంటాయి. వాటికి ఇదే స్టాండు. డ్రైవర్ తెలుసు."

"ఉన్నాడేమో చూసి పిలుచుకురా"

కుర్రాడు పరిగెత్తుకు వెళ్ళి పదినిముషాలలో తిరిగివచ్చాడు డ్రైవర్‌తో. రాజు అతన్ని అడిగాడు.

"జ్ఞాపకమున్నది సార్. ఈ రోజుల్లో బేబీ టాక్సీలు వచ్చాక మాకు అంత గిరాకీ లేదు. ఎప్పుడయినా అయిదుగురు ఓసారిగా వెళుతుంటే తప్ప మమ్మల్ని ఎవరూ పిలవరు. అలాటిది ఒక్కడే అయినా పెద్ద టాక్సీ ఎక్కారు. అందుకే జ్ఞాపకమున్నది."

"వర్ణించి చెప్పు. ఎలా ఉన్నాడతను?"

"నేను మొహం సరిగా చూడలేదు సార్. ఫుల్‌సూట్‌లో ఉన్నాడు. బట్టలు కాస్త నలిగి ఉన్నాయి. ఫెల్టు హేట్ పెట్టుకున్నాడు. అందుకే మొహం స్పష్టంగా చూడలేకపోయాను."

"ఎక్కడికి తీసికెళ్ళావు?"

"సెంట్రలు స్టేషన్‌లో దింపాను సార్."

"సరిగ్గా ఎన్నిగంటలకి దింపావు?"

"పన్నెండుంపావు అయింది సార్."

"థాంక్స్" చెప్పి రూం బాయ్‌కి, డ్రైవర్‌కీ చెరొక రెండురూపాయలు యిచ్చి అక్కడ్నించి బయలుదేరాడు. ఫుల్ సూటులో వున్న మనిషి సూర్యప్రకాష్ అనే పేర్న కాటేజీ తీసుకున్నాడని రిజిష్టర్‌లో చూశాడు. అది అతని అసలు పేరో, మారుపేరో తెలియడం కష్టం. హోటల్ లగ్జరీలో కాటేజీ రోజుకి ముప్పయి రూపాయలు. అంత డబ్బు ఖర్చుచేసే మనిషి మూడవక్లాసులో ప్రయాణం చెయ్యడు. ఫస్టుక్లాసులో ప్రయాణం చేస్తే రైల్వే రికార్డులలో పేరుంటుంది.

సెంట్రలు స్టేషన్ చేరుకోగానే రాజు రైళ్ళ రాకపోకల టయిం బోర్డు దగ్గిరకి వెళ్ళి పన్నెండుంపావు తర్వాత బయలుదేరే రైళ్ళు ఏవో చూశాడు. బెంగుళూరుకి పాసింజర్, జనతా ఎక్స్‌ప్రెస్, అర్కోణం పాసింజర్, గుంటకల్ పాసింజర్ - ఈ రైళ్ళన్నీ రెండుగంటల లోపునే బయలుదేరుతున్నాయి. రాజు రిజర్వేషన్ గుమస్తాని కలుసుకుని జూలై 15వతేదీన సూర్యప్రకాశ్ అనే అతను ఏ రైలులో ఎక్కడికి వెళ్ళిందీ చెప్పమని అడిగాడు.

అరగంటసేపు రికార్డులన్నీ వెతికి చివరికి "సార్! సూర్యప్రకాశ్ అనే అతను మీరు చెప్పిన రైళ్ళలో వెళ్ళలేదు" అన్నాడు.

"పోనీ ఏ రైలులో ఎక్కడికి వెళ్ళిందీ చెప్పగలరా?"

"జూలై 15వ తేదీ రాత్రి బొంబాయి మెయిలులో సూర్యప్రకాశ్ అనే పేర్న ఫస్టుక్లాస్ రిజర్వేషన్ ఉన్నది బొంబాయి" అన్నాడు గుమస్తా.

గుమాస్తాకి థాంక్స్ చెప్పి రాజు ఎంక్వయిరీస్‌లోంచి బయటికి వస్తుండగా యుగంధర్ ఎదురయ్యాడు. రాజు తన దర్యాప్తు ఫలితం యుగంధర్‌తో చెప్పిన తర్వాత యిద్దరూ కలిసి మళ్ళీ ఎంక్వయిరీస్‌లోకి వెళ్ళారు.

"కుమారి జయంతి అనే ఆమె జూలై 15వతేదీ ఏ రైలులో ఏ ఊరికి వెళ్ళిందో చెప్పగలరా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"రిజర్వు చేసుకుంటే చెప్పగలము" అని గుమాస్తా పుస్తకం చూసి "హు ఆర్ లక్కీ. కుమారి జయంతి జూలై 15వ తేదీ బెంగుళూరు ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో బెంగుళూరుకి వెళ్ళింది. ఫస్టుక్లాసులో ప్రయాణం చేసింది" అన్నాడు.

"ఆమె ఒక్కతే వెళ్ళిందా? ఆమె కూడా యింకెవరయినా ఉన్నారా?"

"ఈ పుస్తకంలో ఉన్న పేర్లివి. అది నాలుగు బెర్తుల కంపార్టుమెంటు. మహావీర్ అనే ఆయనా, సుందర్ అనే ఆయనా, డాక్టర్ శ్రీనివాస్ అనే ఆయనా, కుమారి జయంతీ."

"ఎవరూ? డాక్టర్ శ్రీనివాసా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"అవును. డాక్టర్ శ్రీనివాస్ పేర్న రిజర్వేషన్ ఉంది."

"ఆయన ప్రయాణం చేసి ఉండడానికి వీల్లేదు. జూలై 14వతేదీ రాత్రి డాక్టర్ శ్రీనివాస్ మరణించారు."

"అలాగా! అయితే కాన్సిల్ చేసి ఉంటారు. ఫ్లాట్‌ఫాం టి.సి.ని అడగండి. వివరాలు తెలుస్తాయి" అన్నాడు గుమాస్తా.

యుగంధరూ, రాజు ఆ వేళ డ్యూటీలో వున్న ఫ్లాట్‌ఫాం టి.సి.ని కలుసుకుని అడిగారు.

"అవును. నాకు బాగా జ్ఞాపకమున్నది. కుమారి జయంతి అనే ఆమె వచ్చి డాక్టర్ శ్రీనివాస్ ఆ వేళ ప్రయాణం చెయ్యడం లేదనీ, బెర్త్ కాన్సిల్ చెయ్యమని చెప్పి టిక్కెట్టు ఇచ్చేసింది" అన్నాడు.

"కుమారి జయంతి ప్రయాణం చేసిందా?"

"యస్" అన్నాడతను.

13

"ఈ సూర్యప్రకాశ్ అనే అతనికీ, జయంతికీ ఏదో సంబంధం వుండి ఉండాలి. డాక్టర్ శ్రీనివాస్, జయంతీ కలిసి జూలై 15వ తేదీ ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో బెంగుళూరు వెళ్ళడానికి బెర్తులు రిజర్వ్ చేసుకున్నారు. అంతకు ముందురోజే ఎందువల్లో జయంతి హోటలు లగ్జరీలో గది తీసుకుని, సుబ్బరామయ్య యింటినుంచి బయలుదేరి, సెంట్రల్ స్టేషన్‌కి వెళ్ళి, అక్కణ్ణించి యింకో టాక్సీలో హోటల్‌కి వెళ్ళింది. మర్నాడు పొద్దున్నే హోటలునుంచి రైలు స్టేషన్‌కి వెళ్ళి ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో వెళ్ళిపోయింది. డాక్టర్ ప్రయాణం చెయ్యడం లేదని టి.సి.కి చెప్పి బెర్త్ కాన్సిల్ చేసింది. జయంతి ప్రవర్తన చాలా విచిత్రంగా ఉంది. సూర్యప్రకాశ్ అనే అతను కారు ప్రమాదం జరిగిన చోటినించి కాలినడకన బయలుదేరి గిండీ రైలు స్టేషన్ దగ్గిర ఒక లారీ ఎక్కి, మౌంట్ రోడ్ చేరుకుని, అక్కణ్ణించి రాత్రి మూడుగంటలకి హోటల్ లగ్జరీకి వెళ్ళాడు. అతను అంతకుముందే కాటేజీ రిజర్వ్ చేసుకున్నాడు. అతనూ పన్నెండుగంటల ప్రాంతాల టాక్సీలో సెంట్రలు స్టేషన్‌కి వెళ్ళి, బొంబాయి వెళ్ళిపోయాడు. బెంగుళూరు నించి జయంతి బొంబాయికి వెళ్ళిందో బొంబాయినించి సూర్యప్రకాశ్ బెంగుళూరు వెళ్ళాడో దర్యాప్తు చేస్తేకానీ తెలియదు. జయంతి ప్రవర్తన బట్టి ఆ సూర్యప్రకాశ్ ప్రవర్తన బట్టి డాక్టర్ని హత్యచేసి యిద్దరూ యీ ఊర్నించి పారిపోయారేమోననిపిస్తోంది. హత్యకి కారణం వాళ్ళని పట్టుకుంటే కానీ తేలదనే అనుకోవచ్చు.

రాజూ! నేను బెంగుళూరు వెళుతున్నాను జయంతి విషయం ఆరా తీయడానికి. త్రీ జోకర్స్ రెస్టారెంట్‌లో ఉంటాను. సూర్యప్రకాశ్ విషయం తెలిస్తే ట్రంకాలు చెయ్యి. నువ్వు బొంబాయి వెళ్ళి హోటలు హోపిడేస్‌లో దిగు. నీతో అవసరం కలిగితే నేను ట్రంకాల్ చేస్తాను" అన్నాడు యుగంధర్.

రాజుని విమానాశ్రయంలో దింపి యుగంధర్ క్రిజ్లర్ కారులో బెంగుళూరు వెళ్ళాడు. మూడుగంటలకల్లా బెంగుళూరు చేరుకున్నాడు. బెంగుళూరు కంటోన్మెంట్ రైల్వేస్టేషన్‌లో విచారించడమా? తిన్నగా హోటల్‌కి వెళ్ళి పోలీసు అధికారుల సహాయంతో హోటళ్ళన్నీ గాలించడమా? ఏది మంచిది? బెంగుళూర్నించి యింకో ఊరికి వెళ్ళిందేమో? అని ఆలోచించాడు.

కంటోన్మెంట్‌లో ఆగి, స్టేషన్‌లోకి వెళ్ళి టిక్కెట్ ఎగ్జామినర్‌ని అడిగాడు.

"నో సార్! నో. మీరు చెప్పినటువంటి ఆమె యీ స్టేషన్లో దిగలేదు. అలా ఒంటిగా వచ్చివుంటే నాకు జ్ఞాపకముంటుంది" అన్నాడతను.

యుగంధర్ నవ్వుకున్నాడు. టిక్కెట్టు ఎగ్జామినర్ పాతికేళ్ళవాడు. బెంగుళూరు సిటీ రైలు స్టేషన్‌కి వెళ్ళి అక్కడా అడిగి చూశాడు. జ్ఞాపకం లేదన్నారు.

"బెంగుళూరుకి టిక్కెట్టు కొనుక్కుని వుంటే యిక్కడే దిగివుంటుంది" అన్నాడు ఒక ఉద్యోగి చాలా తార్కికంగా. బెంగుళూరుకి టిక్కెట్టు కొనుక్కుని వుంటే బెంగుళూరు దాటి వెళ్ళడానికి వీల్లేదు. అయినా యీ రైలు యిక ముందుకి వెళ్ళదు. నా సమస్య అదికాదు. ఈ ఊళ్ళోనే దిగిందా? వెనక ఏ స్టేషన్లోనైనా దిగిందా అని."

"అది ఎలా తెలుస్తుంది?" అని ఊరుకున్నాడు ఆ ఉద్యోగి.

టాక్సీ డ్రైవర్ని, సైకిలు రిక్షావాళ్ళనీ, జట్కావాళ్ళనీ అడిగి చూశాడు. జ్ఞాపకం లేదన్నారు.

త్రీజోకర్స్ హోటల్‌కి వెళ్ళి గది తీసుకుని తర్వాత బెంగుళూరు పోలీసు కమీషనర్ ఆఫీసుకి వెళ్ళాడు యుగంధర్. తను వచ్చిన పని చెప్పగానే "మిష్టర్ యుగంధర్ మీరు వెళ్ళి వాకబు చెయ్యనవసరంలేదు. మా ఆఫీసర్ల చేత నేనే వాకబు చేయిస్తాను" అన్నాడు కమీషనర్.

"థాంక్ యు. రేపు వచ్చి కలుసుకుంటాను" అని యుగంధర్ హోటలు చేరుకున్నాడు. పోలీసులు దర్యాప్తు చేసి చెపుతారు. తను అంతవరకూ చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు. పత్రికలు చదువుతూ గదిలోనే కూర్చున్నాడు.

రాత్రి ఎనిమిదిన్నరకి గదిలో టెలిఫోన్ మోగింది.

"యుగంధర్ స్పీకింగ్" అన్నాడు.

"డిటెక్టివ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ శివణ్ణ స్పీకింగ్ సర్. మీకు ఫోన్ చేసి చెప్పమన్నారు చీఫ్."

"ఏమిటి?"

"జయంతి అనే యువతి జూలై 15వ తేదీ సాయంకాలం యీ ఊళ్ళో హోటల్ పాలెస్‌లో దిగింది. సరిగ్గా రెండురోజులుండి వెళ్ళిపోయింది. నేనే స్వయంగా విచారించి యీ విషయాలు తెలుసుకున్నాను" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"థాంక్స్ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఇక్కణ్ణించి ఏ ఊరు వెళ్ళిందో తెలిసిందా?"

"లేదు, విచారిస్తే తెలియవచ్చు."

"ఆమె ఒక్కతే వచ్చిందా? కూడా ఎవరయినా ఉన్నారా?"

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments